

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 91/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-16Csp/26/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-16Csp/26/2022. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou 14. februára 2022 Okresnému súdu Bratislava I domáha zaplatenia sumy 8 184,89 eur s príslušenstvom z titulu neplatenosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V napadnutom konaní, ktoré je v súčasnosti vedené na mestskom súde, nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v konaní je určený termín pojednávania na 9. jún 2025.

3. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ poukázal na celkovú dĺžku

napadnutého konania, ktoré trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti 3 roky, zrekapituloval jeho doterajší priebeh, pričom osobitne poukázal na skutočnosť, že konajúci súd je v konaní absolútne nečinný už 2 roky a 4 mesiace, keď nevykonal jediný procesný úkon. Počas uvedenej doby mestský súd ani nezabezpečil navrhované dôkazy, keďže obsah spisu tvorí len žaloba, vyjadrenie k žalobe a doplnenie vyjadrenia k žalobe.

4. Podľa sťažovateľa nejde o skutkovo ani právne náročný prípad. Sťažovateľ má v konaní postavenie spotrebiteľa a svojim správaním neprispel k existencii zbytočných prietáhov. Vec má pre neho osobitný význam, keďže je od záveru roka 2023 nezamestnaný, stratil pravidelný príjem a prehľbuje sa jeho právna neistota na výsledku konania, keďže v prípade, že bude jeho nárok podľa súdu nedôvodný, bude mať právnu povinnosť zaplatiť veriteľovi omeškanú sumu vrátane príslušenstva, ktoré bude v dôsledku nečinnosti súdu vyššie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených základných práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a charty zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní, ktoré mali vzniknúť nečinnosťou aj neefektívnym postupom mestského súdu.

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

8. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Napadnuté konanie trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti presne 3 roky. Ústavný súd registruje existenciu nečinnosti v konaní v období od 26. septembra 2022 až do 8. januára 2025, keď bol nariadený termín pojednávania na 9. jún 2025. V tomto období došlo aj k zmene tzv. súdnej mapy a k vykonaniu administratívnych úkonov s tým súvisiacich. Napriek tomu v okolnostiach veci považuje dĺžku napadnutého konania síce za hraničnú, ale ku dňu podania ústavnej sťažnosti ešte akceptovateľnú pre zachovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v časti namietajúcej porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Vzhľadom na argumentačné prepojenie namietaného porušenia čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 38 charty s tvrdeným porušením čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi mestského súdu ústavný súd konštatuje, že v dôsledku absencie porušenia už uvedených práv nemohlo dôjsť ani k porušeniu čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 38 charty. Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol aj zvyšné časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

12. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietahov zo strany mestského súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu